

n hō nī rebat atterere dicens o ple
ne omni dolo. Actū. xij.

Miro discreōnis modo paul⁹ ar
guit romanos et ex gētib⁹ conuictos
quia supba mēraone volebāt se sibi
in uice imponere e s̄ utroq; peccasse
et dei mīa indigere. Nam gēntes le
gis natural et iudei legis moysae
fuerūt transgressores. Romanos. iij.

Coūtheos arguāt paul⁹ et hoc q
xps in eis diuidi uidebatur dicente
vno ego sū pauli. alio ego sū apol
lo. i. Corintheorū. ij.

Rephēdit eā eos de reuerencia
arca supraone eucaristie. i. Coū. vi.

Itē rephēdit eos q multa apolli
nis gūa sustinuerūt et ipsū ut deuit
in reuerēcia nō habuerūt. i. Coū. ij.

Itē de errore arca resurrectionem
mortuorū. i. Corintheorū. xv.

Mādauit thesalonicē sib⁹ argue
re inquiete ambulātes et nichil opē
rātes sed auiose agētes. ij. Thes. ij
De deatione.

Jā socoth et phanuel de
seūt gedone zeber et salma
na plequentem et ideo malg
eis acādit. Iudici. xvij.

Contēpsit nababōba nūciōz da
uid dices quā ē ille dauid. i. Re. xv

Nichol uidēs regē desalmanē di
xit dicens q̄ gloriosus fact⁹ es. ij.
Regū. vi. i. Paral. xij.

Jesabel achab regē uicū suū de
xit dicens grādis auctoritatis es et
bene regis regnū isel. ij. Re. xxi.

Quen helyseū deūdetes et dicen
tes ascēde calue a duab⁹ bestis de
uorati sūt. ij. Regū. ij.

Curiores ezechie pgebāt de ciuita
te ad ciuitatē p̄dicātes ut filij isrl̄ cō

uēterēnt ad dñm ac illi deūdebāt
eos ac sub sanabāt. ij. Paral. xxx.

Mit dñs pphēns populo eo q
parceret eis et de habitu suo ac
illi sub sanabāt nūciōs dñi sic parū
pēdebāt smōes ei⁹. ij. Para. xxxvi.

Exccato thobia deūdebāt eū pa
rentes ei⁹ dicentes ubi est paciēcia
tua et spes tua. Thobie. ij.

Peraussus Job uicere pessimo de
xit eū vpor sua et dixit adhuc tu per
manes in tua simplicitate. Benedic
deo et morere. Job. ij.

Cuse⁹ multipliciter deus fuit.
Iuce. vij.

Si es propheta. Mathei. ix.

Et quare cū peccatorib⁹ et publi
canis māducat ille. Mathei. ix.

Itē quando dicebat puella nō est
morta deūdebāt eū. Iuce. ix.

Et in multis locis ubi agit de pa
ciēcia ei⁹. ut in passione. Iuce. xxij.

Judei audiētes aplos varijs lin
guis loquētes deūdebāt eos dicen
tes quia multo pleni sūt. Actū. ij.

Quādo audierūt attemēses pau
lū resurrectionē mortuorū p̄dicantē
quidā irādebāt eū. Actū. xvi.

De deractione.

Proter pharaōnis impie detra
xit ioseph apud dñm suum.

Genesis. xxxix. Exodi. x.

Dixit pharao moyfi cui dubiū ē
q̄ pessime cogitātes p qd patz malū
bonis frequēter mala et falsa iponūt
Noati sūt maria et aaron cōtra moy
sen modica occasione habitū sed stati
secuti ē vltim⁹ pena. Numeri. xij.

Peiores sūt tales quā halaā gē
tilis quī nolūt detrahēre p̄lo dei.
Numeri. xxij.

Siba seruus impiboseth nequiter
detrahit dno suo dauid et fides mi
nis cito ei adhibita e. ij. Re. xvi.
Venerunt adusus ionatha viri pesti
lentes ex isrl vt iterpellarent regē al
lexandē adusus eū s; ipse non intē
debat eis. i. Macha. x.

Scibe et pharisei xpo detraxerūt
dicētes eū samaritanū et demonium
habētē blasphemū voracē carnū gē
tis subūtorē seductorē populī phibē
tē tributa dare cesari et mltā alia vt
in euāgelio apparet. Matz. ioh. viij.
Matth. ix. Luce. xi.

De dilectione dei.

Aurus dñs legem moyse ait
ego sum dñs deus faciēs mi
sericordiā in milia hys q dilē
gūt me. Exodi. xxx.

Primum et perfectio ē dilectio
Vnde moyses post repetitā munda
ta ait dominum deum tuum diliges
Deuteronomij. vi.

Itē qd peccat dñs de? tu? a te nisi
q diligas eū. Deutro. xij.

Josue senex et logeu? vocauit isrl
et monēs eos de mltis dixit hoc tū
tū diligētissimē pcaue nisi vt tu diliges
dñm deū. Josue. xxxij.

De rege dauid dicit de oī corde
suo laudauit deū et dilexit dñm qui
fecit illū. Ecclesiastica. xlvij.

Salomō dilexit dominum ambu
lans in pceptis dauid patris sui. iij.
Regum. iij.

Magdalene dimissa sūt peccā ml
ta qm dilexit mlm. Luce. viij.

Comissur? xps petro gregē suū;
tes qñuāt an eū diligēt at ille rñdit
tuis dñe quia amo te. Johis. xxi.

Mulam dilexit xpāstū paul? quā
dixit. Quis nos separabit a caritate
dei. Romano. viij.

Itē dixit Si qs nō amat ihm xp?
anathema sit. i. Coŕthe. xvi.

Itē nos diligam? xpm qm ipse p̄us
dilexit nos. i. Johis. iij.

De dilectione pximi.

Abrāhā deū sollicitē p sodomī
tis orabat qd signū erat ma
gñe dilecti oīs Genesis. xvij.
Mulam dilexit moyses pximos et sb
ditos q orans deū p peccatis eorum;
ait aut dimitte populo noxam hanc
aut dele me de libro i quo me scrip
sisti. Exodi. xxxij.

Ma ionathe colligata ē aie dauid
quā dilexit vt aia; suā. i. Regē. xvij.
Ostendit dauid amicum dilige in
plāctu ionathe inimicū vt i plāctu
saul. ij. Regū. i.

Proximū dilexit dauid in plāctu
abner. scdo. Regū. iij.

Filiū malū et sibi adūsariū i plāc
tu absolomis ibidē. xvij. et. xij.

Tātam vult nos deus erga prop
inum habere dilectionem vt peccan
tē vsq; septuagies septies dimittat.
Mathei. xvij.

De discordia.

Prima discordia orta est de
inuidia cayn et abel.

Genesis. iij.

Inter abrahā et loth discordiā fece
rūt pastores Genesis. xij.

Factū est etiam iurgium pastōrū
adusus p̄sātē habebat enī ipse mag
nā possessionē vt patz; Gen. xvij.